

JEDNACÍ ŘÁD TRIBUNÁLU

Toto znění zahrnuje:

Jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 2. května 1991 (Úř. věst. L 136, 30.5.1991, s. 1, a Úř. věst. L 317, 19.11.1991, s. 34 – opravy) a změny vyplývající z následujících aktů:

1. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 15. září 1994 (Úř. věst. L 249, 24.9.1994, s.17),
2. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 64),
3. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 6. července 1995 (Úř. věst. L 172, 22. 7.1995, s. 3),
4. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 6, a Úř. věst.L 351, 23.12.1997, s. 72 – oprava),
5. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. května 1999 (Úř. věst. L 135, 29.5.1999, s. 92),
6. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 6. prosince 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 4),
7. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 21. května 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 22),
8. Rozhodnutí 2004/406/ES, Euratom Rady ze dne 19. dubna 2004, kterým se mění čl. 35 odst. 1 a 2 jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 3; Zvl. vyd. 01/05, s. 83),
9. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 108),
10. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. října 2005 (Úř. věst. L 298, 15.11.2005, s. 1),
11. Rozhodnutí 2006/956/ES, Euratom Rady ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o užívání jazyků (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 45),
12. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. června 2008 (Úř. věst. L 179, 8.7.2008, s. 12),
13. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 9),

14. Rozhodnutí 2009/170/ES, Euratom Rady ze dne 16. února 2009, kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o jazykový režim, který se použije na kasační opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. L 60, 4.3.2009, s. 3),
15. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 7. července 2009 (Úř. věst. L 184, 16.7.2009, s. 10),
16. Změny jednacího řádu Tribunálu ze dne 26. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 14),
17. Změny jednacího řádu Tribunálu ze dne 24. května 2011 (Úř. věst. L 162, 22.6.2011, s. 18).
18. Změny jednacího řádu Tribunálu ze dne 19. června 2013 (Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s. 66).

Toto znění není právně závazné a neobsahuje preambuli.

JEDNACÍ ŘÁD
TRIBUNÁLU
ZE DNE 2. KVĚTNA 1991¹

OBSAH

Úvodní ustanovení (článek 1)

Hlava I – Organizace Tribunálu

- Kapitola 1 – Předseda a členové Tribunálu (články 2 až 9)
- Kapitola 2 – Zřizování senátů a určování soudců zpravodajů a generálních advokátů (články 10 až 19)
- Kapitola 3 – Soudní kancelář
- Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře (články 20 až 27)
- Oddíl 2 – Obslužné útvary (články 28 až 30)
- Kapitola 4 – Činnost Tribunálu (články 31 až 34)
- Kapitola 5 – Jazykový režim (články 35 až 37)
- Kapitola 6 – Práva a povinnosti zmocněnců, poradců a advokátů (články 38 až 42)

Hlava II – Řízení

- Kapitola 1 – Písemná část řízení (články 43 až 54)

¹ Úř. věst. L 136, 30.5.1991, oprava v Úř. věst. L 317, 19.11.1991, s. 34, změny 15. září 1994 (Úř. věst. L 249, 24.9.1994, s. 17), 17. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 64), 6. července 1995 (Úř. věst. L 172, 22.7.1995, s. 3), 12. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 6, oprava v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72), 17. května 1999 (Úř. věst. L 135, 29.5.1999, s. 92), 6. prosince 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 4), 21. května 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 22), 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 3), 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 108), 12. října 2005 (Úř. věst. L 298, 15.11.2005, s. 1), 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 45), 12. června 2008 (Úř. věst. L 179, 8.7.2008, s. 12), 14. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 9), 16. února 2009 (Úř. věst. L 60, 4.3.2009, s. 3), 7. července 2009 (Úř. věst. L 184, 16.7.2009, s. 10), 26. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s.14), 24. května 2011 (Úř. věst. L 162, 22.6.2011, s. 18) a 19. června 2013 (Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s.66).

Kapitola 2	– Ústní část řízení (články 55 až 63)
Kapitola 3	– Organizační procesní opatření a důkazní opatření
Oddíl 1	– Organizační procesní opatření (článek 64)
Oddíl 2	– Provádění důkazů (články 65 až 67)
Oddíl 3	– Předvolávání a výslech svědků a znalců (články 68 až 76)
Kapitola 3a	– Zrychlená řízení (článek 76a)
Kapitola 4	– Přerušení řízení a rozhodnutí Tribunálu o upuštění od projednání věci (články 77 až 80)
Kapitola 5	– Rozsudky (články 81 až 86)
Kapitola 6	– Náklady řízení (články 87 až 93)
Kapitola 7	– Právní pomoc (články 94 až 97)
Kapitola 8	– Zpětvzetí návrhu (články 98 a 99)
Kapitola 9	– Doručování (článek 100)
Kapitola 10	– Lhůty (články 101 až 103)

Hlava III – Zvláštní druhy řízení

Kapitola 1	– Odklad provádění nebo nuceného výkonu a jiná předběžná opatření (články 104 až 110)
Kapitola 2	– Námitky a překážky v průběhu řízení (články 111 až 114)
Kapitola 3	– Vstup vedlejšího účastníka do řízení (články 115 a 116)
Kapitola 4	– Rozsudky Tribunálu vydané po zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci (články 117 až 121)
Kapitola 4a	– Rozhodnutí Tribunálu vydaná po přezkumu jeho rozhodnutí a vrácení věci (články 121a až 121d)

- Kapitola 5 – Rozsudek pro zmeškání a odpor (článek 122)
- Kapitola 6 – Mimořádné opravné prostředky
- Oddíl 1 – Námitka třetí osoby (články 123 a 124)
- Oddíl 2 – Obnova řízení (články 125 až 128)
- Oddíl 3 – Výklad rozsudků (článek 129)

Hlava IV – Řízení týkající se práv duševního vlastnictví (články 130 až 136)

Hlava V – Kasační opravné prostředky proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (články 136a až 149)

Závěrečná ustanovení (články 150 a 151)

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

V ustanoveních tohoto jednacího řádu:

- jsou ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie označena číslem dotčeného článku uvedené Smlouvy a zkratkou „SFEU“,
- jsou ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii označena číslem článku a zkratkou „SESAE“
- je Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie označován jako „statut“,
- je Dohoda o Evropském hospodářském prostoru označována jako „Dohoda o EHP“.

Pro účely tohoto řádu:

- se „orgánem“ nebo „orgány“ rozumějí orgány Unie a instituce nebo jiné subjekty, které jsou založeny Smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provedení a které mohou být účastníky řízení před Tribunálem;
- se „Kontrolním úřadem ESVO“ rozumí kontrolní úřad uvedený v Dohodě o EHP.

HLAVA I ORGANIZACE TRIBUNÁLU

Kapitola 1 PŘESED A ČLENOVÉ TRIBUNÁLU

Článek 2

1. Každý člen Tribunálu zásadně vykonává funkci soudce.

Členové Tribunálu jsou dále uváděni jako „soudci“.

2. Každý soudce s výjimkou předsedy může za podmínek uvedených v člancích 17 až 19 vykonávat v určité věci funkci generálního advokáta.

Odkazy na generálního advokáta v tomto řádu se použijí pouze v případě, že byl některý soudce určen jako generální advokát.

Článek 3

Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

Článek 4

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce před Soudním dvorem tuto přísahu:

„Přisahám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přísahám, že budu zachovávat tajnost porad.“

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení, zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

Článek 5

Má-li Soudní dvůr po konzultaci se Tribunálem rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda Tribunálu dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

Stanovisko Tribunálu musí obsahovat odůvodnění.

Stanovisko konstatující, že soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, musí získat alespoň většinu hlasů všech soudců Tribunálu. V takovém případě je Soudnímu dvoru oznámeno rozložení hlasů.

Hlasování je tajné; dotčený soudce se porady neúčastní.

Článek 6

S výjimkou předsedy Tribunálu a předsedů senátů se pořadí soudců nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

Odstupujícím soudcům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Článek 7

1. Bezprostředně po částečné obměně uvedené v článku 254 SFEU volí soudci ze svého středu předsedu Tribunálu na dobu tří let.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Tribunálu před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Tribunál nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá hlasy více než poloviny soudců Tribunálu. Nezíská-li žádný soudce tuto většinu, konají se další kola volby až do jejího dosažení.

Článek 8

Předseda Tribunálu řídí soudní činnost a správu Tribunálu; předsedá jeho plenárním zasedáním a poradám na neveřejných zasedáních.

Předseda Tribunálu předsedá velkému senátu.

Je-li předseda Tribunálu přidělen k senátu složenému ze tří nebo pěti soudců, předsedá tomuto senátu.

Článek 9

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Tribunálu nebo v případě, že funkce předsedy Tribunálu není obsazena, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě nepřítomnosti nebo existence překážek současně na straně předsedy Tribunálu a předsedů senátů nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví některý z ostatních soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 2

ZŘIZOVÁNÍ SENÁTŮ A URČOVÁNÍ SOUDCŮ ZPRAVODAJŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 10

1. Tribunál zřizuje senáty složené ze tří a z pěti soudců a velký senát složený ze třinácti soudců a rozhoduje o přidělení soudců k nim.

2. Rozhodnutí přijaté podle tohoto článku se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

1. Věci předložené Tribunálu projednávají a rozhodují senáty složené ze tří nebo z pěti soudců v souladu s článkem 10.

Věci mohou být projednávány a rozhodovány v plénu nebo velkým senátem Tribunálu za podmínek stanovených v člancích 14, 51, 106, 118, 124, 127 a 129.

Věci mohou být projednávány a rozhodovány samosoudcem, jsou-li mu předány za podmínek stanovených v člancích 14 a 51 nebo jsou-li mu přiděleny na základě článku 124, čl. 127 odst. 1 nebo čl. 129 odst. 2.

2. Ve věcech přidělených nebo předaných senátu označuje v tomto řádu výraz „Tribunál“ tento senát. Ve věcech předaných nebo přidělených samosoudci označuje výraz „Tribunál“ použitý v tomto řádu také uvedeného soudce.

Článek 12

Tribunál stanoví kritéria, kterými se řídí přidělování věcí jednotlivým senátům.

Toto rozhodnutí se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

1. Jakmile byla podána žaloba, přidělí předseda Tribunálu věc jednomu ze senátů.
2. V každé věci přidělené senátu navrhne jeho předseda předsedovi Tribunálu určení soudce zpravodaje; o návrhu rozhodne předseda Tribunálu.

Článek 14

1. Je-li to odůvodněno právní obtížností nebo významem věci či zvláštními okolnostmi, může být věc předložena k projednání a rozhodnutí plénu, velkému senátu nebo senátu složenému z jiného počtu soudců.

2. (1) Následující věci přidělené senátu složenému ze tří soudců mohou být projednány a rozhodnuty soudcem zpravodajem jako samosoudcem, pokud jsou k takovému projednání vhodné vzhledem k absenci obtížných právních nebo skutkových otázek, k omezenému významu věci a k neexistenci jiných zvláštních okolností, a pokud byly předány za podmínek stanovených v článku 51:

- a) věci předložené na základě článku 270 SFEU;
- b) věci předložené na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce, čl. 265 třetího pododstavce a článku 268 SFEU, jestliže se týkají pouze otázek, které jsou již objasněny ustálenou judikaturou, nebo pokud patří do skupiny věcí se stejným předmětem, z nichž již byla některá věc pravomocně rozhodnuta;
- c) věci předložené na základě článku 272 SFEU.

(2) Předání samosoudci je vyloučeno:

- a) ve věcech, které se týkají otázek legality obecně závazného právního aktu;

b) ve věcech týkajících se uplatnění:

- pravidel hospodářské soutěže a pravidel o kontrole koncentrací,
- pravidel týkajících se podpor poskytovaných státy,
- pravidel týkajících se opatření na ochranu obchodu,
- pravidel týkajících se společné organizace zemědělských trhů, s výjimkou věcí patřících do skupiny věcí se stejným předmětem, z nichž již byla některá věc pravomocně rozhodnuta;

c) ve věcech uvedených v čl. 130 odst. 1.

(3) Zjistí-li samosoudce, že podmínky pro předání věci již nejsou splněny, vrátí věc senátu.

3. Rozhodnutí o předání věci uvedená v odstavcích 1 a 2 lze přijmout jen při splnění podmínek stanovených v článku 51.

Článek 15

1 Soudci volí ze svého středu podle ustanovení čl. 7 odst. 3 předsedy senátů složených ze tří a z pěti soudců.

2. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být jednou znovuzvoleni.

Volby předsedů senátů složených z pěti soudců se konají bezprostředně po volbě předsedy Tribunálu upravené v čl. 7 odst. 1.

3. Předsedové senátů složených ze tří soudců jsou voleni na stanovené období.

4. Skončí-li výkon funkce předsedy senátu před řádným uplynutím období, na které byl zvolen předsedou senátu, bude nahrazen na zbývající část tohoto období.

5. Výsledky těchto voleb se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Ve věcech přidělených nebo předaných senátům vykonává pravomoci předsedy předseda senátu.

Ve věcech předaných nebo přidělených samosoudci vykonává pravomoci předsedy s výjimkou pravomocí uvedených v člancích 105 a 106 tento soudce.

Článek 17

Zasedá-li Tribunál v plénu, je mu nápomocen generální advokát určený předsedou Tribunálu.

Článek 18

Senátu Tribunálu může být nápomocen generální advokát, má-li Tribunál za to, že to vyžaduje právní obtížnost nebo skutková složitost věci.

Článek 19

Rozhodnutí přikročit k určení generálního advokáta pro určitou věc přijímá plénum Tribunálu na návrh senátu, kterému byla věc přidělena nebo předána.

Předseda Tribunálu určí soudce, který má v dané věci vykonávat funkci generálního advokáta.

Kapitola 3 **SOUDNÍ KANCELÁŘ**

Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře

Článek 20

1. Tribunál jmenuje vedoucího soudní kanceláře.

Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda Tribunálu soudce o došlých žádostech uchazečů.

2. Žádost uchazeče musí obsahovat přesné údaje o věku, státní příslušnosti, stupni ukončeného vysokoškolského vzdělání, jazykových znalostech, současném, jakož i předchozích zaměstnáních, popřípadě o zkušenostech kandidáta v oblastech soudní a mezinárodní.

3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 7 odst. 3.

4. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.

5. Než se ujme své funkce, vedoucí soudní kanceláře skládá před Tribunálem přísahu stanovenou v článku 4.

6. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Tribunál rozhodne poté, kdy poskytli vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.

7. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Tribunál nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 21

Tribunál může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho nebo více jeho náměstků, kteří vedoucímu soudní kanceláře vypomáhají a zastupují jej za podmínek stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 23.

Článek 22

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a popřípadě jeho náměstek nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Tribunálu úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 23

Tribunál schvaluje na návrh předsedy Tribunálu pokyny pro vedoucího soudní kanceláře.

Článek 24

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík, do kterého se postupně zapisují všechna podání a přílohy k nim v pořadí, v jakém došly.

2. Poznámku o zápisu do rejstříku vyznačí vedoucí soudní kanceláře na prvopisu a na žádost účastníků řízení i na stejnopisech, které mu k tomu účelu předložili.

3. Zápisy do rejstříku a poznámky uvedené v předchozím odstavci se považují za veřejné listiny.

4. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 23.

5. Každý, kdo na tom má zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Tribunálem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.

Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i ověřené opisy rozsudků a usnesení.

6. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho zápisu do rejstříku, jména (názu) a bydliště (sídla) účastníků řízení, předmětu sporu a návrhového žádání s uvedením důvodů a hlavních argumentů na jejich podporu.

7. Nejsou-li Rada nebo Evropská komise účastníky řízení, zašle jim Tribunál stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotyčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 277 SFEU. Stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi jsou stejným způsobem zaslány Evropskému parlamentu, tak aby mohl posoudit, zda je ve smyslu článku 277 SFEU namítána nepoužitelnost právního aktu vydaného společně uvedeným orgánem a Radou.

Článek 25

1. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem.

2. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Tribunálu, jeho předsedovi a soudcům při provádění veškerých úředních úkonů.

Článek 26

Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečeti. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Tribunálu.

Článek 27

S výhradou ustanovení článků 5 a 33 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Tribunálu.

Oddíl 2 – Obslužné útvary

Článek 28

Úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jsou přímo nápomocni předsedovi, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře, jsou jmenováni v souladu se služebním řádem. Jsou odpovědní vedoucímu soudní kanceláře jednajícímu z úřední moci předsedy Tribunálu.

Článek 29

Úředníci a ostatní zaměstnanci uvedení v článku 28 skládají před předsedou Tribunálu za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře přísahu stanovenou v čl. 20 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora.

Článek 30

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za správu Tribunálu, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhají mu při tom obslužné útvary Soudního dvora.

Kapitola 4 ČINNOST TRIBUNÁLU

Článek 31

1. Den a hodinu zasedání Tribunálu stanoví předseda.
2. Tribunál může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 32

1. Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců počet soudců sudý, neúčastní se porady soudce, který je ve smyslu článku 6 nejkratší dobu ve funkci, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodají v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.

Je-li po určení generálního advokáta podle článku 17 počet soudců v plénu Tribunálu sudý, předseda Tribunálu určí před jednáním soudce, který se nezúčastní rozhodování o dotyčné věci, a to podle pořadí předem stanoveného Tribunálem a zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Zjistí-li se po svolání pléna, že nebylo dosaženo počtu soudců potřebného pro jeho usnášenischopnost, odročí předseda zasedání do doby, než je takového počtu dosaženo.
3. Nebylo-li v některém senátu složeném ze tří nebo pěti soudců dosaženo počtu tří soudců potřebného pro jeho usnášenischopnost, oznámí to předseda uvedeného senátu předsedovi Tribunálu, který určí jiného soudce, aby byl senát doplněn.

Počet soudců potřebný pro usnášenischopnost velkého senátu je devět. Není-li tohoto počtu dosaženo, předseda Tribunálu určí jiného soudce, aby byl velký senát doplněn.

Není-li ve velkém senátu nebo v jednom se senátů složených z pěti soudců v důsledku nepřítomnosti nebo překážek na straně soudce před zahájením ústní části řízení dosaženo počtu soudců stanoveného čl. 10 odst. 1, tento senát bude doplněn soudcem určeným předsedou Tribunálu tak, aby bylo dosaženo stanoveného počtu soudců.

4. Je-li v některém senátu složeném ze tří nebo pěti soudců počet soudců přidělených k uvedenému senátu vyšší než tři nebo pět, předseda senátu určí soudce, kteří se budou účastnit na rozhodování v dané věci.

5. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně samosoudce, kterému byla věc předána nebo přidělena, předseda Tribunálu určí jiného soudce, který ho nahradí.

Článek 33

1. Porady Tribunálu se konají na neveřejném zasedání.
2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni ústní části řízení.
3. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.
4. Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a aby byla písemně sdělena ostatním soudcům.
5. Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Tribunálu určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 6.
6. V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Tribunál.
7. Poradám Tribunálu o správních záležitostech je přítomen vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Tribunál jinak.
8. Zasedá-li Tribunál v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Tribunál soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 6, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 34

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Tribunálu se soudní prázdniny stanovují takto:
 - od 18. prosince do 10. ledna,
 - od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,
 - od 15. července do 15. září.

Předsednictví Tribunálu je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Tribunálu buď předsedou, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého předseda pověří zastupováním.

2. Předseda Tribunálu může v naléhavém případě svolat soudce i v průběhu soudních prázdnin.
3. Tribunál dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.
4. Tribunál může v odůvodněných případech poskytnout kterémukoli soudci dovolenou.

Kapitola 5 JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 35

1. Jednacími jazyky jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

2. Jednací jazyk volí žalobce s výhradou následujících ustanovení:

- a) směřuje-li žaloba proti členskému státu nebo fyzické či právnické osobě některého členského státu, je jednacím jazykem úřední jazyk uvedeného státu; má-li takový stát více úředních jazyků, může žalobce zvolit ten z nich, jenž mu vyhovuje;
- b) na základě společné žádosti účastníků řízení lze povolit, aby byl zcela nebo částečně používán některý jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- c) na žádost účastníka řízení a po vyslechnutí druhého účastníka řízení a generálního advokáta lze odchýlně od ustanovení písmena b) povolit, aby byl zcela nebo částečně používán jako jednací jazyk jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku; takovou žádost nemůže podat žádný orgán.

O výše uvedených žádostech může rozhodnout předseda; předseda může a, pokud chce žádosti vyhovět i bez souhlasu všech účastníků řízení, musí předat žádost k rozhodnutí Tribunálu.

3. Jednací jazyk se používá zejména ve spisech a řečech účastníků řízení včetně všech příložených písemností a dokumentů, jakož i v protokolech a rozhodnutích Tribunálu.

Veškeré písemnosti a dokumenty, které jsou vyhotoveny v jiném jazyce, musí být opatřeny překladem do jednacího jazyka.

Jsou-li písemnosti nebo dokumenty obsáhlé, může se překlad omezit na výňatky. Tribunál však může kdykoliv z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat předložení rozsáhlejšího nebo úplného překladu.

Odchylně od předchozích ustanovení je členský stát oprávněn používat vlastní úřední jazyk, vstoupí-li jako vedlejší účastník do řízení před Tribunálem. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

Státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO, lze povolit, aby používaly jeden z jiných jazyků uvedených v odstavci 1, vstoupí-li jako vedlejší účastníci do řízení před Tribunálem. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

4. Prohlásí-li svědek nebo znalec, že není schopen dostatečně se vyjadřovat v jednom z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, Tribunál mu povolí, aby svůj projev přednesl v jiném jazyce. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

5. Předseda Tribunálu při vedení jednání, soudce zpravodaj v předběžné zprávě a zprávě k jednání, soudci a generální advokát při kladení otázek a generální advokát ve svém stanovisku mohou používat jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

Článek 36

1. Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby na žádost kteréhokoli soudce, generálního advokáta nebo účastníka řízení bylo vše, co bylo řečeno či napsáno v průběhu řízení před Tribunálem, přeloženo do jazyků, které si tyto žadatelé zvolí z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1.

2. Publikace Tribunálu se vydávají v jazycích uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1.

Článek 37

Znění dokumentů vyhotovených v jednacím jazyce nebo případně v jiném jazyce povoleném podle článku 35 je rozhodné.

Kapitola 6

PRÁVA A POVINNOSTI ZMOCNĚNCŮ, PORADCŮ A ADVOKÁTŮ

Článek 38

1. Zmocněnci, poradci a advokáti, kteří vystupují před Tribunálem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Tribunál obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti navíc požívají následujících výsad a výhod:

- a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně předány Tribunálu a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;
- b) zmocněnci, poradci a advokáti mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;
- c) zmocněnci, poradci a advokáti požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 39

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 38 jen tehdy, když prokážou své postavení:

- a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají, a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;
- b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 40

Výsady, imunity a výhody uvedené v článku 38 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.

Tribunál může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 41

1. Má-li Tribunál za to, že chování poradce nebo advokáta ve vztahu k Tribunálu, předsedovi, soudci nebo vedoucímu soudní kanceláře se neslučuje s důstojností Tribunálu nebo s požadavky řádného výkonu spravedlnosti, anebo že tento poradce nebo advokát užívá práv vyplývajících z jeho funkce k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, informuje o tom dotčenou osobu. Tribunál o tom může informovat příslušné orgány, kterým dotčená osoba podléhá; kopie dopisu zasláního těmto orgánům se předá dotčené osobě.

Ze stejných důvodů může Tribunál usnesením kdykoli dotčenou osobu po jejím vyslechnutí z řízení vyloučit. Toto usnesení je okamžitě vykonatelné.

2. Jsou-li poradce nebo advokát vyloučeni z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného poradce nebo advokáta.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

Článek 42

Ustanovení této kapitoly se vztahují i na vysokoškolské učitele, kteří mají právo vystupovat před Tribunálem v souladu s článkem 19 statutu.

HLAVA II ŘÍZENÍ

Kapitola 1 PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 43

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Tribunál a se stejnopisem pro každého z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Tribunálem překlad každého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložena složka obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 5, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4 doručen do kanceláře telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, jímž Tribunál disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci je doručen do kanceláře do deseti dnů poté. Ustanovení čl. 102 odst. 2 se na tuto desetidenní lhůtu nepoužije.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení prvního pododstavce odstavce 1 a odstavců 2 až 5, Tribunál může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláři elektronicky považováno za originál tohoto podání. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 44

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;
- b) označení strany, proti níž žaloba směřuje;
- c) předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů;
- d) návrhové žádání žalobce;
- e) popřípadě označení důkazů.

2. Pro účely řízení obsahuje žaloba doručovací adresu v místě sídla Tribunálu. Uvede se rovněž jméno zmocněné osoby, která souhlasila s tím, že jí budou všechny doručované písemnosti doručovány.

Navíc k doručovací adrese uvedené v prvním pododstavci nebo namísto ní může žaloba uvést, že advokát nebo zmocněnec souhlasí s doručováním telefaxem nebo jiným technickým prostředkem.

Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v prvním a druhém pododstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zmocněnci nebo advokátovi uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 100 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Tribunálu.

3. Advokát, který vystupuje jako poradce nebo zástupce účastníka řízení, musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP.

4. K žalobě se případně přikládají písemnosti uvedené v čl. 21 druhém pododstavci statutu.

5. Je-li žalobce právnickou osobou soukromého práva, přikládá k žalobě rovněž:

- a) své stanovy nebo výpis z poslední doby z obchodního rejstříku nebo z rejstříku sdružení nebo jakýkoliv jiný důkaz o své právní existenci;
- b) důkaz o tom, že procesní plná moc byla jeho advokátovi řádně udělena orgánem k tomu oprávněným.

5a. K žalobám podávaným podle rozhodčí doložky, která je součástí veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvy uzavřené Uníí nebo jejím jménem v souladu s článkem 272 SFEU, musí být přiloženo jedno vyhotovení smlouvy, která tuto doložku obsahuje.

6. Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v odstavcích 3 až 5 tohoto článku, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady žaloby odstranil nebo předložil výše uvedené písemnosti. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad či k předložení požadovaných písemností, rozhodne Tribunál, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřipustnou.

Článek 45

Žaloba se doručuje žalovanému. V případě uvedeném v čl. 44 odst. 6 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Tribunál prohlásí, že žaloba je přípustná pokud jde o formální podmínky podle článku 44.

Článek 46

1. Ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:

- a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);
- b) skutkové a právní argumenty;
- c) návrhové žádání žalovaného;
- d) označení navrhovaných důkazů.

Použijí se ustanovení čl. 44 odst. 2 až 5.

2. Ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci musí být k žalobní odpovědi připojena stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o zamítnutí stížnosti s uvedením dne podání stížnosti a dne oznámení rozhodnutí.

3. Za výjimečných okolností může předseda k odůvodněné žádosti žalovaného lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku prodloužit.

Článek 47

1. Žaloba a žalobní odpověď mohou být doplněny replikou žalobce a duplikou žalovaného, ledaže Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne, že druhá výměna spisů účastníků řízení není nezbytná, protože obsah soudního spisu je dostatečně úplný, aby na jeho základě mohli účastníci řízení rozvinout své důvody a argumenty v průběhu ústní části řízení. Tribunál však může účastníkům řízení na základě odůvodněné žádosti žalobce podané ve lhůtě dvou týdnů od oznámení uvedeného rozhodnutí povolit doplnění soudního spisu.

2. Předseda určí lhůtu, v níž mají být tato podání předložena.

Článek 48

1. Účastníci řízení mohou v replice a v duplice navrhnout na podporu své argumentace další důkazy. Musí však odůvodnit toto prodlení.
2. Nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod podle předchozího pododstavce, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta druhému účastníku řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

Posouzení přípustnosti důvodu se provede až v rámci rozsudku, jímž se končí řízení.

Článek 49

Tribunál může v každém stadiu řízení po vyslechnutí generálního advokáta nařídít jakékoli organizační procesní opatření nebo důkazní opatření uvedené v článcích 64 a 65 nebo opakování a rozšíření předchozího dokazování.

Článek 50

1. Předseda může po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta kdykoliv nařídít spojení několika věcí týkajících se téhož předmětu pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozsudku, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Tribunálu.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti všech účastníků řízení ve spojených věcech včetně vedlejších účastníků mohou nahlížet v soudní kanceláři do písemností týkajících se procesních úkonů doručených účastníkům řízení v ostatních dotčených věcech. Předseda však může na žádost účastníka řízení, aniž je dotčen čl. 67 odst. 3, vyloučit z práva nahlížet tajné nebo důvěrné písemnosti.

Článek 51

1. V případech uvedených v čl. 14 odst. 1 a ve kterémkoli stadiu řízení může senát, který věc projednává, nebo předseda Tribunálu bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení navrhnout plénu Tribunálu předání dotyčné věci plénu, velkému senátu nebo senátu složenému z odlišného počtu soudců. Rozhodnutí o předání věci kolegiu složenému z vyššího počtu soudců se přijímá v plénu po vyslechnutí generálního advokáta.

Požádá-li o to členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení, rozhoduje ve věci senát složený alespoň z pěti soudců.

2. Rozhodnutí o přidělení věci samosoudci v případech uvedených v čl. 14 odst. 2 přijímá po vyslechnutí účastníků řízení jednomyslně senát složený ze tří soudců, který věc projednává.

Pokud členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení, podá námitku proti projednávání věci samosoudcem, věc nadále projednává senát, ke kterému patří soudce zpravodaj, nebo je věc tomuto senátu vrácena.

Článek 52

1. Aniž by tím byl dotčen článek 49, předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží Tribunálu předběžnou zprávu, podle okolností:

- a) po podání dupliky;
- b) po uplynutí lhůty určené v souladu s čl. 47 odst. 2, pokud nebyly replika nebo duplika podány;
- c) poté, kdy se dotýčný účastník řízení výslovně vzdal práva podat repliku nebo dupliku;
- d) poté, kdy Tribunál rozhodl, že v souladu s čl. 47 odst. 1 není třeba doplnit žalobu a žalobní odpověď replikou a duplikou;
- e) poté, kdy Tribunál rozhodl, že je namístě rozhodnout ve zrychleném řízení podle čl. 76a odst. 1.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést organizační procesní opatření nebo důkazní opatření a zda je případně třeba věc přidělit plénu, velkému senátu nebo jinému senátu Tribunálu složenému z odlišného počtu soudců.

Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

Článek 53

Pokud Tribunál rozhodne o zahájení ústní části řízení bez provedení organizačních procesních opatření nebo bez zahájení dokazování, stanoví den jeho zahájení předseda.

Článek 54

Aniž by tím byla dotčena jakákoli organizační procesní nebo důkazní opatření, která mohou být provedena ve stadiu ústní části řízení, v případě, že byla v průběhu písemné části řízení nařízena organizační procesní opatření nebo důkazní opatření a byla-li dokončena, stanoví předseda den zahájení ústní části řízení.

Kapitola 2 ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 55

1. Tribunál projedná věci, jež mu napadly, v pořadí, v němž bylo ukončeno dokazování. Je-li dokazování ukončeno v několika věcech současně, určí se pořadí jejich projednání podle dne zápisu do rejstříku návrhů.
2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení o pozdějším projednání věci.

Předseda může vyhovět společnému návrhu účastníků řízení na pozdější projednání věci.

Článek 56

Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

Článek 57

Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah jednání se nezveřejňuje.

Článek 58

Předseda může v průběhu jednání klást otázky zmocněncům, poradcům nebo advokátům účastníků řízení.

Ostatní soudci a generální advokát mohou činit totéž.

Článek 59

Účastníci řízení mohou před Tribunálem vystupovat pouze prostřednictvím svého zmocněnce, poradce nebo advokáta.

Článek 60

Pokud není ve věci určen generální advokát, prohlásí předseda na konci jednání ústní část řízení za skončenou.

Článek 61

1. Předloží-li generální advokát své stanovisko písemně, předá ho soudní kanceláři, která ho sdělí účastníkům řízení.

2. Po přednesení nebo předání stanoviska generálního advokáta prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

Článek 62

Tribunál může po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení.

Článek 63

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Tribunálu nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3

ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ

Oddíl 1 – Organizační procesní opatření

Článek 64

1. Účelem organizačních procesních opatření je zajistit za nejlepších možných podmínek přípravu věcí pro rozhodování, průběh řízení a řešení sporů. Nařizuje je Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta.

2. Účelem organizačních procesních opatření je zejména:

- a) zajistit řádný průběh písemné a ústní části řízení a usnadnit provádění důkazů;
- b) určit body, ke kterým musí účastníci řízení doplnit své argumenty nebo které vyžadují dokazování;
- c) upřesnit dosah návrhových žádání účastníků řízení, jejich důvodů a argumentů a vyjasnit otázky, jež jsou mezi nimi sporné;
- d) usnadnit smírné urovnání sporu.

3. Organizační procesní opatření mohou spočívat zejména v:

- a) kladení otázek účastníkům řízení;

- b) výzvách účastníkům řízení, aby předložili svá písemná nebo ústní stanoviska k určitým aspektům sporu;
- c) vyžádání informací nebo podrobnějších objasnění od účastníků řízení nebo třetích osob;
- d) žádostech o předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci;
- e) předvolání zmocněnců účastníků řízení nebo účastníků řízení ke schůzkám.

4. Každý účastník řízení může v každém stadiu řízení navrhnout přijetí nebo změnu organizačních procesních opatření. V tom případě je nutno před nařízením těchto opatření vyslechnout ostatní účastníky řízení.

Pokud to okolnosti řízení vyžadují, Tribunál uvědomí účastníky o zamýšlených opatřeních a poskytne jim možnost předložit ústně nebo písemně vyjádření.

5. Pokud Tribunál zasedající v plénu nebo ve velkém senátu rozhodne o nařízení organizačních procesních opatření a pokud k nim nepřikročí sám, pověří jejich provedením buď senát, kterému byla věc původně přidělena, nebo soudce zpravodaje.

Pokud senát nařídí organizační procesní opatření a pokud k nim nepřikročí sám, pověří jejich provedením soudce zpravodaje.

Generální advokát se účastní provádění organizačních procesních opatření.

Oddíl 2 – Provádění důkazů

Článek 65

Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu, lze dokazování provést:

- a) předvoláním účastníků řízení;
- b) vyžádáním sdělení informací a předložením listin;
- c) výslechem svědků;
- d) znaleckým posudkem;
- e) ohledáním místa nebo předmětu.

Článek 66

1. Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta určí usnesením dokazované skutečnosti a vhodné důkazní prostředky. Dříve, než Tribunál rozhodne o provedení důkazů podle čl. 65 písm. c), d) a e), jsou slyšeni účastníci řízení.

Usnesení se doručuje účastníkům řízení.

2. Mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy.

Článek 67

1. Pokud Tribunál zasedající v plénu nebo ve velkém senátu nařídí dokazování a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením buď senát, kterému byla věc původně přidělena, nebo soudce zpravodaje.

Pokud senát nařídí dokazování a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením soudce zpravodaje.

Generální advokát se účastní provádění důkazů.

2. Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.

3. S výhradou ustanovení čl. 116 odst. 2 a 6 Tribunál přihlédne pouze k těm dokumentům a písemnostem, s nimiž měli advokáti nebo zmocněnci účastníků řízení možnost se seznámit a k nimž se mohli vyjádřit.

Pokud má Tribunál ověřit s ohledem na jednoho nebo více účastníků řízení důvěrnost určitého dokumentu, který by mohl být důležitý pro rozhodnutí ve věci, uvedený dokument není během tohoto ověřování předán účastníkům řízení.

Pokud byl Tribunálu předložen dokument, k němuž orgán odepřel přístup, v rámci řízení, které se týká legality tohoto odepření, není uvedený dokument předán ostatním účastníkům řízení.

Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců

Článek 68

1. Tribunál může bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta nařídít, aby určité skutečnosti byly zjištěny výslechem svědků. Dokazované skutečnosti se uvádějí v usnesení Tribunálu.

Tribunál může předvolat svědky bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení či generálního advokáta. Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni na základě usnesení, které obsahuje:

- a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;
- b) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;
- c) případně odkaz na opatření Tribunálu v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na tresty, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

Toto usnesení se doručuje účastníkům řízení i svědkům.

3. Tribunál může podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení, tím, že dotyčný účastník řízení složí do pokladny Tribunálu peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Tribunál.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Tribunálu nezbytnou zálohu.

4. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví odstavec 5 tohoto článku a článek 71.

Tribunál svědka vyslechne poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi může předseda na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Totéž mohou činit ostatní soudci a generální advokát.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

5. S výhradou ustanovení článku 71 složí svědek po ukončení své výpovědi tuto přísahu:

„Přisáhám, že jsem řekl pravdu, celou pravdu a nic než pravdu.“

Tribunál může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

6. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíší předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výslechem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve než ho podepíší, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 69

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výslechu.
2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Tribunálu, může mu Tribunál uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 eur a nařídit nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místopřísežné prohlášení.

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Tribunál pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.
4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

Článek 70

1. Tribunál může nařídit vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Tribunál může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Tribunál může na žádost znalce nařídit výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 68.
4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.
5. Tribunál může nařídit výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výslechu předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. S výhradou ustanovení článku 71 složí znalec po odevzdání posudku před Tribunálem tuto přísahu:

„Přisahám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně.“

Tribunál může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

Článek 71

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Tribunálem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové a znalci skládají přísahu buď v souladu s čl. 68 odst. 5 prvním pododstavcem a čl. 70 odst. 6 prvním pododstavcem, nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

3. Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům nebo znalcům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové a znalci toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

Článek 72

1. Pokud svědek nebo znalec pod přísahou vypovídal nepravdivě, může Tribunál rozhodnout po vyslechnutí generálního advokáta, že to oznámí příslušnému orgánu uvedenému v příloze III doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, jehož soudy jsou příslušné k trestnímu stíhání; přihlédne se k ustanovením článku 71.

2. Vedoucí soudní kanceláře je odpovědný za předání rozhodnutí Tribunálu. Rozhodnutí uvádí skutečnosti a okolnosti, na nichž se uvedené oznámení zakládá.

Článek 73

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne Tribunál.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 74

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Tribunálu jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Tribunálu vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 75

1. Tribunál může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu dožádat o provedení výslechu svědků nebo znalců.

2. Dožádání se vydává ve formě usnesení, které obsahuje příjmení, jméno, postavení a adresu svědka nebo znalce, stanoví skutečnosti, o kterých má svědek nebo znalec vypovídat, a uvádí jména účastníků řízení, jejich zmocněnců, advokátů či poradců, jejich doručovací adresy a stručný popis předmětu řízení.

Toto usnesení doručuje vedoucí soudní kanceláře účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení příslušnému orgánu uvedenému v příloze I doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, na jehož území má být svědek nebo znalec vyslechnut. Přiloží k tomuto usnesení popřípadě překlad do úředního jazyka nebo úředních jazyků členského státu, kterému je určeno.

Orgán uvedený v prvním pododstavci předá usnesení soudnímu orgánu, který je příslušný podle právních předpisů jeho státu.

Příslušný soudní orgán vyřídí dožádání v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Po vyřízení dožádání předá příslušný soudní orgán orgánu uvedenému v prvním pododstavci usnesení o dožádání, veškeré písemnosti o jeho vyřízení a výkaz nákladů. Tyto dokumenty se zasílají vedoucímu soudní kanceláře.

Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad písemností do jednacího jazyka.

4. Tribunál uhradí výdaje spojené s dožádáním, aniž by tím bylo dotčeno právo uložit případně jejich náhradu účastníkům řízení.

Článek 76

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Tribunálu nahlížet do veškerých protokolů a znaleckých posudků a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3a **ZRYCHLENÁ ŘÍZENÍ**

Článek 76a

1. Tribunál může s ohledem na obzvláštní naléhavost a okolnosti věci, k žádosti žalobce nebo žalovaného a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout o projednání věci ve zrychleném řízení.

Návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení, se předkládá samostatným podáním současně s žalobou nebo s žalobní odpovědí. V tomto návrhu může být uvedeno, že některé důvody nebo argumenty nebo některé části žaloby nebo žalobní odpovědi jsou předloženy pouze pro případ, že nebude rozhodováno ve zrychleném řízení, zejména tak, že se k návrhu přiloží zkrácená verze žaloby, jakož i seznam příloh, ke kterým má být výhradně přihlíženo v případě, že bude rozhodováno ve zrychleném řízení.

Odchylně od článku 55 mají přednost věci, o kterých Tribunál rozhodl, že budou projednány ve zrychleném řízení.

2. Odchylně od čl. 46 odst. 1, pokud žalobce požádal v souladu s odstavcem 1 o rozhodnutí věci ve zrychleném řízení, činí lhůta pro podání žalobní odpovědi jeden měsíc. Pokud Tribunál této žádosti nevyhoví, žalovanému bude stanovena dodatečná lhůta pro podání nebo případně doplnění žalobní odpovědi. Lhůty stanovené v tomto pododstavci mohou být prodlouženy na základě čl. 46 odst. 3.

V rámci zrychleného řízení se spisy uvedené v čl. 47 odst. 1 a v čl. 116 odst. 4 a 5 předkládají pouze tehdy, povolí-li to Tribunál v rámci organizačních procesních opatření nařízených v souladu s článkem 64.

3. Aniž by tím byl dotčen článek 48, účastníci řízení mohou v průběhu ústní části řízení doplňovat své argumenty a označovat další důkazy. Musí prodloužit s označením důkazů odůvodnit.

4. Rozhodnutí Tribunálu projednat věc ve zrychleném řízení může stanovit podmínky, pokud jde o objem a prezentaci spisů účastníků řízení, následný průběh řízení nebo důvody a argumenty, o kterých má Tribunál rozhodnout.

Pokud některý z účastníků řízení nesplní některou z těchto podmínek, rozhodnutí projednat věc ve zrychleném řízení může být zrušeno. V řízení pak bude pokračováno běžným postupem.

Kapitola 4 **PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEDNÁNÍ VĚCI**

Článek 77

Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 123 odst. 4, článku 128 a čl. 129 odst. 4, probíhající řízení může být přerušeno:

- a) v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu;
- b) pokud je k Soudnímu dvoru podán kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu ve věci samé o části předmětu sporu, proti rozhodnutí o námitce nebo překážce

v průběhu řízení týkajícímu se námitky nepřislusnosti nebo nepřípustnosti, anebo proti rozhodnutí, kterým se zamítá vedlejší účastenství;

- c) na základě společného návrhu účastníků řízení;
- d) v jiných zvláštních případech, pokud to vyžaduje řádný výkon spravedlnosti.

Článek 78

Rozhodnutí o přerušení řízení se přijímá usnesením předsedy, a to po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta; předseda může předat tuto otázku Tribunálu. Rozhodnutí o pokračování v řízení se přijímá stejným postupem. Usnesení uvedená v tomto článku se doručují účastníkům řízení.

Článek 79

1. Účinky přerušení řízení nastanou dnem označeným v usnesení o přerušení a, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení.

V době přerušení nemůže doběhnout žádná procesní lhůta s výjimkou lhůty stanovené v čl. 115 odst. 1 pro podání návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

2. Není-li v usnesení o přerušení určen konec přerušení, je přerušení ukončeno dnem označeným v usnesení o pokračování v řízení a, není-li takový den označen, dnem usnesení o pokračování v řízení.

Ode dne pokračování v řízení počínají procesní lhůty běžet znovu od počátku.

Článek 80

Rozhodnutí o upuštění od projednání věci v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu přijímá Tribunál usnesením, které se doručuje účastníkům řízení.

Kapitola 5 ROZSUDKY

Článek 81

Rozsudek obsahuje:

- údaj o tom, že byl vydán Tribunálem,
- datum vyhlášení,

- jména předsedy a zúčastněných soudců,
- jméno generálního advokáta, je-li určen,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,
- označení účastníků řízení,
- jména zmocněnců, poradců a advokátů účastníků řízení,
- návrhové žádání účastníků řízení,
- je-li to namístě, údaj o tom, že generální advokát přednesl své stanovisko,
- stručný popis skutkového stavu,
- odůvodnění,
- výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 82

1. Rozsudek se vyhláší na veřejném zasedání, k němuž byli předvoláni účastníci řízení.
2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Tribunálu; jeho ověřený stejnopis se doručuje všem účastníkům řízení.
3. Vedoucí soudní kanceláře uvede na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 83

S výhradou ustanovení článku 60 statutu nabývá rozsudek právní moci dnem vyhlášení.

Článek 84

1. Aniž by tím byla dotčena ustanovení o výkladu rozsudků, může Tribunál bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě dvou týdnů od vyhlášení rozsudku, opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.
2. Účastníci řízení, řádně vyrozuměni vedoucím soudní kanceláře, mohou předložit ve lhůtě stanovené předsedou písemná vyjádření.
3. Tribunál rozhoduje na neveřejném zasedání.

4. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opraveného rozsudku. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku.

Článek 85

Nerozhodl-li Tribunál o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění.

Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.

Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Článek 86

Vydávání judikatury Tribunálu zajišťuje vedoucí soudní kanceláře.

Kapitola 6 **NÁKLADY ŘÍZENÍ**

Článek 87

1. Tribunál rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.
2. Účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Tribunál o rozdělení nákladů.

3. Tribunál může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.

Tribunál může uložit účastníku, a to i když měl ve věci úspěch, náhradu nákladů, které uvedený účastník způsobil druhému účastníkovi řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

4. Členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

Státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, i Kontrolní úřad ESVO nesou rovněž vlastní náklady, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastníci.

Tribunál může nařídit, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích pododstavcích.

5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníku, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.

Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.

6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Tribunál dle volného uvážení.

Článek 88

Aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 87 odst. 3 druhého pododstavce, ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci nesou orgány vlastní náklady.

Článek 89

Náklady, které vznikly účastníku řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 90

Řízení před Tribunálem je bezplatné s výhradou těchto ustanovení:

- a) vynaložil-li Tribunál náklady, kterým bylo možno předejít, může uložit jejich náhradu tomu účastníku řízení, který je způsobil;
- b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotyčný účastník řízení podle sazebníku uvedeného v čl. 24 odst. 5.

Článek 91

Aniž by tím byla dotčena ustanovení předchozího článku, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

- a) částek určených svědkům a znalcům na základě článku 74;
- b) nutných výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zmocněnců, poradců nebo advokátů.

Článek 92

1. V případě sporu o přiznání náhrady nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení a po vyjádření druhého účastníka řízení Tribunál, a to usnesením, proti němuž nelze podat opravný prostředek.
2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

Článek 93

1. Pokladna Tribunálu a její dlužníci provádějí své platby v eurech.
2. Pokud byly nahraditelné náklady vynaloženy v jiné měně, než je euro, nebo pokud úkony, které mají být uhrazeny, byly provedeny v zemi, jejíž měnou není euro, přepočtení měn se provádí podle úředního směnného kursu Evropské centrální banky platného ke dni platby.

Kapitola 7 **PRÁVNÍ POMOC**

Článek 94

1. K zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti je v řízeních před Tribunálem poskytována právní pomoc podle následujících pravidel.

Právní pomoc kryje zcela nebo zčásti náklady spojené s pomocí a právním zastupováním před Tribunálem. Tyto náklady nese pokladna Tribunálu.

2. Každá fyzická osoba, která není z důvodu své hospodářské situace zcela nebo zčásti schopna nést náklady uvedené v odstavci 1, má právo na poskytnutí právní pomoci.

Hospodářská situace se hodnotí s ohledem na objektivní faktory, jako jsou příjmy, majetek a rodinná situace.

3. Právní pomoc bude odmítnuta, pokud se žaloba, pro kterou je žádána, jeví zjevně nepřipustnou nebo zjevně neopodstatněnou.

Článek 95

1. Právní pomoc může být požadována před nebo po podání žaloby.

Žádost je vyňata z povinnosti být zastoupen advokátem.

2. K žádosti se přikládají všechny informace a doklady umožňující zhodnotit hospodářskou situaci žadatele, například osvědčení příslušného vnitrostátního orgánu potvrzující tuto hospodářskou situaci.

Je-li žádost podána před podáním žaloby, musí žadatel stručně vyložit předmět zamýšlené žaloby, skutkové okolnosti případu a argumentaci na podporu žaloby. K žádosti musí být přiloženy doklady v tomto ohledu.

3. Tribunál může stanovit v souladu s článkem 150, že pro podání žádosti o právní pomoc musí být použit formulář.

Článek 96

1. Před rozhodnutím o žádosti o právní pomoc Tribunál vyzve druhého účastníka řízení k předložení písemného vyjádření s výjimkou případu, kdy je s přihlédnutím k předloženým skutečnostem zřejmé, že podmínky stanovené čl. 94 odst. 2 nejsou splněny nebo že jsou splněny podmínky odstavce 3.

2. O žádosti o právní pomoc rozhodne předseda usnesením. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

Usnesení o zamítnutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

3. V usnesení o poskytnutí právní pomoci musí být určen advokát, který bude zastupovat dotčenou osobu.

Nezvolila-li si dotčená osoba advokáta sama nebo není-li namístě přijmout její volbu, vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení o poskytnutí právní pomoci a kopie žádosti příslušnému orgánu dotčeného členského státu uvedenému v příloze II doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora. Advokát pověřený zastupováním bude určen s přihlédnutím k návrhům předloženým tímto orgánem.

V usnesení o poskytnutí právní pomoci může být uvedena částka, která má být zaplácena advokátovi pověřenému zastupováním dotyčné osoby, nebo stanovena horní hranice, kterou nesmí výlohy a odměna advokáta v zásadě překročit. Může být stanoven příspěvek dotyčné osoby na úhradu nákladů uvedených v čl. 94 odst. 1 s přihlédnutím k její hospodářské situaci.

4. Podání žádosti o právní pomoc staví lhůtu stanovenou pro podání žaloby až do doručení usnesení o rozhodnutí o této žádosti nebo, v případech uvedených v druhém pododstavci odst. 3, usnesení o určení advokáta pověřeného zastupováním žadatele.

5. Změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla právní pomoc poskytnuta, předseda může kdykoli bez návrhu nebo na návrh po vyslechnutí dotčené osoby právní pomoc odejmout. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

Usnesení o odejmutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

6. Proti usnesením vydaným na základě tohoto článku nelze podat opravný prostředek.

Článek 97

1. V případě poskytnutí právní pomoci může předseda na návrh advokáta dotčené osoby rozhodnout o poskytnutí zálohy advokátovi.

2. Ponese-li příjemce právní pomoci na základě rozhodnutí, jímž se končí řízení, své náklady řízení, předseda stanoví výlohy a odměnu advokáta, které ponese pokladna Tribunálu, odůvodněným usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

3. Uloží-li Tribunál v rozhodnutí, jímž se končí řízení, náhradu nákladů řízení příjemce právní pomoci druhému účastníkovi řízení, tento účastník řízení je povinen uhradit pokladně Tribunálu zálohy vyplacené z titulu pomoci.

V případě námitek nebo nevyhoví-li účastník řízení žádosti vedoucího soudní kanceláře o úhradu těchto záloh, rozhodne předseda odůvodněným usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Předseda může tuto otázku postoupit Tribunálu.

4. Není-li příjemce právní pomoci ve sporu úspěšný, může Tribunál v souladu s požadavky kvity nařídít v rámci rozhodování o nákladech řízení v rozhodnutí, jímž se řízení končí, že některý z účastníků řízení ponese své náklady řízení, nebo že tyto náklady ponese zcela nebo zčásti pokladna Tribunálu z titulu právní pomoci.

Kapitola 8 **ZPĚTVZETÍ NÁVRHU**

Článek 98

Dohodnou-li se účastníci řízení ještě před rozhodnutím Tribunálu na řešení svého sporu a oznámí-li Tribunálu, že upouštějí od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 87 odst. 5, přičemž přihlédne k případným návrhům účastníků řízení, které k tomu směřují.

Toto ustanovení se nevztahuje na řízení podle článků 263 a 265 SFEU.

Článek 99

Oznámí-li navrhovatel písemně Tribunálu zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 87 odst. 5.

Kapitola 9 DORUČOVÁNÍ

Článek 100

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře tak, že na doručovací adresu příjemce je stejnopis dotyčné písemnosti buď zaslán doporučeně s doručenkou, nebo osobně předán proti potvrzení o převzetí.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 43 odst. 1.

2. Pokud v souladu s čl. 44 odst. 2 druhým pododstavcem příjemce dal souhlas k doručování telefaxem nebo jinými technickými prostředky, mohou být všechny procesní písemnosti včetně rozsudků a usnesení Tribunálu doručeny zasláním jejich kopie tímto způsobem.

Rozsudky a usnesení oznamované podle článku 55 statutu členským státům a orgánům, které nebyly účastníky řízení v daném sporu, jim jsou zasílány telefaxem nebo jinými technickými prostředky.

Pokud není takové zaslání možné z technických důvodů nebo s ohledem na rozsáhlost písemnosti, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1. Příjemce je o tom vyrozuměn telefaxem nebo jiným technickým prostředkem. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po jejím podání na poště v místě sídla Tribunálu, ledaže doručenko osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyrozumění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

3. Tribunál může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž lze procesní písemnosti doručovat elektronicky. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Kapitola 10 LHŮTY

Článek 101

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách, ve statutu i v tomto jednacím řádu se počítají takto:

- a) je-li lhůta vyjádřena ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;

- b) lhůta vyjádřená v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;
- c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;
- d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;
- e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejbližší následujícího pracovního dne.

Na Tribunál se vztahuje seznam úředních svátků sestavený Soudním dvorem zveřejněný v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 102

1. Jestliže lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu začíná běžet od zveřejnění tohoto aktu, počítá se tato lhůta ve smyslu čl. 101 odst. 1 písm. a) od konce čtrnáctého dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 103

1. Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

2. Předseda může udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které mu přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

HLAVA III ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1 ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 104

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 278 SFEU a článku 157 SESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotyčný akt u Tribunálu žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 279 SFEU je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Tribunál projednává, a souvisí-li s touto věcí.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 43 a 44.

Článek 105

1. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda Tribunálu určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda Tribunálu může nařídit dokazování.

Předseda Tribunálu může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 106

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Tribunálu jej pro účely rozhodování o předběžných opatřeních nahradí jiný soudce určený za podmínek stanovených v rozhodnutí přijatém Tribunálem v souladu s článkem 10.

Článek 107

1. O návrhu se rozhoduje usnesením obsahujícím odůvodnění. Usnesení se neprodleně doručí účastníkům řízení.

2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistinu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.

3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.

4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Tribunálu v hlavním řízení.

Článek 108

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 109

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníku řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 110

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí Tribunálu nebo aktu jiného orgánu, které byly podány na základě článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Kapitola 2 **NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ**

Článek 111

Je-li Tribunál zjevně nepřislušný k projednání určitého návrhu nebo je-li určitý návrh zjevně nepřípustný nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Tribunál, aniž by pokračoval v řízení, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 112

Rozhodnutí o postoupení věci Soudnímu dvoru podle čl. 54 druhého pododstavce statutu se v případě zjevné nepřislušnosti přijímá, aniž by Tribunál pokračoval v řízení, usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 113

Tribunál může kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení nebo vyslovit, že návrh se stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne; rozhoduje přitom podle čl. 114 odst. 3 a 4.

Článek 114

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Tribunál vydal rozhodnutí o nepřípustnosti, nepříslušnosti nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení návrhového žádání a skutkových a právních argumentů.

3. Nerozhodne-li Tribunál jinak, projedná se návrh ústně.

4. Po vyslechnutí generálního advokáta Tribunál o návrhu rozhodne nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou. Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora, postoupí ji Soudnímu dvoru.

Zamítne-li Tribunál návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení.

Kapitola 3

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 115

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení se podává ve lhůtě šesti týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 24 odst. 6 nebo s výhradou čl. 116 odst. 6 před rozhodnutím o zahájení ústní části řízení upraveným v článku 53.

2. Návrh musí obsahovat:

- a) označení věci;
- b) označení hlavních účastníků řízení;
- c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;
- d) doručovací adresu vedlejšího účastníka řízení v místě sídla Tribunálu;

- e) návrhové žádání, které vedlejší účastník hodlá podpořit;
- f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení, pokud je návrh podán na základě čl. 40 druhého nebo třetího pododstavce statutu.

Použijí se ustanovení článků 43 a 44.

- 3. Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu.

Článek 116

- 1. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení.

Než o návrhu na vstup do řízení rozhodne, umožní předseda účastníkům, aby předložili písemná nebo ústní vyjádření.

Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Tribunálu. V případě zamítnutí návrhu musí usnesení obsahovat odůvodnění.

- 2. Je-li povolen vstup do řízení, který byl navržen ve lhůtě šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1, obdrží vedlejší účastník veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.

- 3. Vedlejší účastník musí přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

- 4. V případech uvedených v odstavci 2 předseda určí lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.

Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:

- a) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k úplné nebo částečné podpoře či úplnému nebo částečnému zamítnutí návrhového žádání jednoho z účastníků řízení;
- b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;
- c) označení případných důkazů.

- 5. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda případně lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu vyjádřit.

- 6. Je-li návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení předložen po uplynutí lhůty šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1, může se vedlejší účastník vyjádřit na základě zprávy k jednání, která mu byla předána, během ústní části řízení.

Kapitola 4
**ROZSUDKY TRIBUNÁLU VYDANÉ PO ZRUŠENÍ JEHO ROZHODNUTÍ
A VRÁCENÍ VĚCI**

Článek 117

Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení Tribunálu a vrátí-li věc Tribunálu, je řízení před Tribunálem zahájeno rozsudkem o vrácení.

Článek 118

1. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení senátu, předseda Tribunálu může přidělit věc jinému senátu složenému ze stejného počtu soudců.

2. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení vydané Tribunálem zasedajícím v plénu nebo ve velkém senátu, věc je přidělena tomu soudnímu kolegiu, které zrušené rozhodnutí vydalo.

2a. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení vydané samosoudcem, předseda Tribunálu přidělí věc senátu složenému ze tří soudců, jehož členem není uvedený soudce.

3. V případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 2a tohoto článku se použijí čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a článek 51.

Článek 119

1. Je-li v době vydání rozsudku o vrácení písemná část řízení před Tribunálem ukončena, řízení probíhá takto:

- a) žalobce může do dvou měsíců od doručení rozsudku Soudního dvora podat písemné vyjádření;
- b) žalovaný může do měsíce poté, kdy mu bylo doručeno vyjádření žalobce, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má žalovaný k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudního dvora;
- c) vedlejší účastník může do měsíce poté, co mu byla současně doručena písemná vyjádření žalobce a žalovaného, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má vedlejší účastník k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudního dvora.

2. Nebyla-li písemná část řízení před Tribunálem v době vydání rozsudku o vrácení věci Tribunálu ukončena, pokračuje řízení ve stadiu, ve kterém se nacházelo, prostřednictvím organizačních procesních opatření přijatých Tribunálem.

3. Odůvodňují-li to okolnosti, může Tribunál povolit doplňující písemná vyjádření.

Článek 120

Řízení se vede podle ustanovení hlavy II tohoto řádu.

Článek 121

Tribunál rozhoduje o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

Kapitola 4a

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU VYDANÁ PO PŘEZKUMU JEHO ROZHODNUTÍ A VRÁCENÍ VĚCI

Článek 121a

Přezkoumá-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení Tribunálu a vrátí-li věc Tribunálu, je řízení před Tribunálem zahájeno rozsudkem o vrácení.

Článek 121b

1. Vrátí-li Soudní dvůr věc, která byla původně rozhodnuta senátem, může předseda Tribunálu přidělit věc jinému senátu složenému ze stejného počtu soudců.
2. Vrátí-li Soudní dvůr věc, která byla původně rozhodnuta v plénu nebo ve velkém senátu Tribunálu, je věc přidělena tomu soudnímu kolegiu, které dotčené rozhodnutí vydalo.
3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se použijí čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a čl. 51 odst. 1.

Článek 121c

1. Ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozsudku Soudního dvora mohou účastníci řízení před Tribunálem předložit svá vyjádření k závěrům, které je třeba vyvodit z uvedeného rozsudku pro vyřešení sporu. Tuto lhůtu nelze prodloužit.
2. Tribunál může účastníky řízení před ním vyzvat, aby v rámci organizačních procesních opatření předložili spisy účastníků řízení, a rozhodnout, že je vyslechne během ústní části řízení.

Článek 121d

Tribunál rozhoduje o nákladech souvisejících s řízením zahájeným před ním po přezkumu jeho rozhodnutí.

Kapitola 5
ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR

Článek 122

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

Návrh se doručuje žalovanému. Tribunál může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Tribunál, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání jeví opodstatněným. Může nařídit dokazování.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný. Tribunál však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor. Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku a splňovat formální náležitosti stanovené v člancích 43 a 44.

5. Po doručení odporu určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

V dalším průběhu řízení se použije hlava II tohoto řádu.

6. Tribunál rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřipustný. Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 6
MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Oddíl 1 – Námitka třetí osoby

Článek 123

1. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 43 a 44; námitka musí dále:

a) označit napadený rozsudek;

- b) uvést, v čem napadený rozsudek poškozuje práva třetí osoby;
- c) uvést důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení před Tribunálem.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Byl-li rozsudek zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozsudku. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

3. Napadený rozsudek se pozmění v rozsahu, v němž se vyhoví námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozsudku. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozsudku.

4. Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je proti němu podána námitka třetí osoby u Tribunálu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

Článek 124

Námitka třetí osoby se přidělí senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem námitky; námitka je přidělena plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný rozsudek. Byl-li rozsudek vydán samosoudcem, námitka třetí osoby se přidělí tomuto soudci.

Oddíl 2 – Obnova řízení

Článek 125

Aniž by tím byla dotčena desetiletá lhůta stanovená v čl. 44 třetím pododstavci statutu, obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

Článek 126

1. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 43 a 44; návrh musí dále označit:

- a) napadený rozsudek;
 - b) body, v nichž je rozsudek napadán;
 - c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;
 - d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůt uvedených v článku 125.
2. Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek.

Článek 127

1. Návrh na obnovu řízení se přidělí senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem návrhu; návrh je přidělen plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný rozsudek. Byl-li rozsudek vydán samosoudcem, návrh na obnovu řízení se přidělí tomuto soudci.
2. Aniž by předjímal rozhodnutí ve věci samé, rozhodne Tribunál rozsudkem o přípustnosti návrhu po vyslechnutí generálního advokáta a s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.
3. Shledá-li Tribunál, že návrh je přípustný, projedná znovu věc samou a rozhodne rozsudkem v souladu s ustanoveními tohoto řádu.
4. Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozsudku. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozsudku.

Článek 128

Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je proti němu podán návrh na obnovu řízení u Tribunálu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

Oddíl 3 – Výklad rozsudků

Článek 129

1. Žádost o výklad rozsudku se podává v souladu s články 43 a 44. Žádost musí dále označit:
 - a) dotyčný rozsudek;
 - b) části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž byl tento rozsudek vydán.

2. Žádost o výklad rozsudku je přidělena senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem žádosti; žádost je přidělena plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný rozsudek. Je-li rozsudek vydán samosoudcem, žádost o výklad se přidělí tomuto soudci.

3. Tribunál rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytl účastníkům řízení příležitost k vyjádřením, a po vyslechnutí generálního advokáta.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozsudku. Na rozsudek provádějící výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozsudku.

4. Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je k němu podána u Tribunálu žádost o výklad, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

HLAVA IV ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

Článek 130

1. S výhradou zvláštních ustanovení této hlavy se vztahují ustanovení tohoto jednacího řádu i na žaloby podané proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a proti Odrůdovému úřadu Společenství (oba dále jen „Úřad“) týkající se používání předpisů o režimu duševního vlastnictví.

2. Ustanovení této hlavy se nevztahují na žaloby směřující proti Úřadu, aniž jim předcházelo řízení před odvolacím senátem.

Článek 131

1. Žaloba musí být sepsána v jednom z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1 podle volby žalobce.

2. Jazyk, v němž je žaloba sepsána, je jednacím jazykem, jestliže žalobce byl jediným účastníkem řízení před odvolacím senátem nebo jestliže žádný další účastník uvedeného řízení proti tomu nepodá námitku ve lhůtě určené po doručení žaloby pro tento účel vedoucím soudní kanceláře.

Jestliže v uvedené lhůtě účastníci řízení před odvolacím senátem informují vedoucího soudní kanceláře o své dohodě o volbě jednoho z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1 jako jednacím jazyka, stane se tento jazyk jednacím jazykem před Tribunálem.

V případě námítky proti volbě jednacím jazyka učiněné žalobcem ve výše uvedené lhůtě a nedojde-li k dohodě o této věci mezi účastníky řízení před odvolacím senátem, stane se jednacím jazykem jazyk, v němž byla Úřadu podána příslušná přihláška k zápisu. Jestliže však na základě žádosti některého účastníka řízení obsahující odůvodnění a po vyslechnutí ostatních účastníků předseda zjistí, že použití uvedeného jazyka by neumožnilo všem účastníkům řízení před odvolacím senátem sledovat řízení a obhajovat jejich zájmy a že tuto situaci může napravit pouze použití jiného jazyka z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1, může určit takový jiný jazyk jako jednacím jazyk; předseda může tuto otázku předat k rozhodnutí Tribunálu.

3. Ve spisech účastníků řízení a dalších písemnostech předložených Tribunálu a během ústní části řízení může žalobce používat jazyk, který si zvolil podle odstavce 1, a každý další účastník řízení může používat jazyk, který si zvolil z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1.

4. Jestliže se na základě odstavce 2 stane jednacím jazykem jiný jazyk než ten, v němž byla sepsána žaloba, vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad žaloby do jednacím jazyka.

Každý účastník řízení je povinen předložit v přiměřené lhůtě určené za tímto účelem vedoucí soudní kanceláře překlad spisů nebo jiných písemností kromě žaloby, které předložil v jiném jazyce než v jednacím jazyce na základě odstavce 3, do jednacím jazyka. Účastník řízení předkládající uvedený překlad, který je rozhodný ve smyslu článku 37, ověří jeho správnost. Není-li překlad předložen ve stanovené lhůtě, dotčený spis účastníka řízení nebo procesní písemnost se vyjme ze soudního spisu.

Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby vše, co bylo řečeno během ústní části řízení, bylo přeloženo do jednacím jazyka a na žádost kteréhokoli účastníka řízení do jazyka používaného uvedeným účastníkem řízení v souladu s odstavcem 3.

Článek 132

1. Aniž by byl dotčen článek 44, musí žaloba obsahovat jména (názvy) všech účastníků řízení před odvolacím senátem a adresy, které uvedli pro účely doručování prováděného během uvedeného řízení.

K žalobě se přikládá napadené rozhodnutí odvolacího senátu. Musí být uvedeno datum oznámení tohoto rozhodnutí žalobci.

2. Není-li žaloba v souladu s odstavcem 1, použije se čl. 44 odst. 6.

Článek 133

1. Vedoucí soudní kanceláře uvědomí Úřad a všechny účastníky řízení před odvolacím senátem o podání žaloby. Po určení jednacího jazyka podle čl. 131 odst. 2 přistoupí k doručení žaloby.

2. Žaloba se doručuje Úřadu jako žalovanému a dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem. Doručení se provádí v jednacím jazyce.

Doručení žaloby účastníkovi řízení před odvolacím senátem se provádí doporučeně s doručenkou na adresu udanou dotyčným účastníkem řízení pro účely doručování prováděného během řízení před odvolacím senátem.

3. Jakmile je žaloba doručena, Úřad předá Tribunálu procesní spis z řízení před odvolacím senátem.

Článek 134

1. Jiní účastníci řízení před odvolacím senátem než žalobce se mohou účastnit řízení před Tribunálem jako vedlejší účastníci, jestliže předloží vyjádření k žalobě ve stanovené formě a lhůtě.

2. Vedlejší účastníci uvedení v odstavci 1 mají stejná procesní práva jako hlavní účastníci řízení.

Mohou podporovat návrhové žádání některého z hlavních účastníků řízení a mohou předložit návrhové žádání a důvody nezávislé na žádáních a důvodech předložených hlavními účastníky řízení.

3. Vedlejší účastník uvedený v odstavci 1 může ve svém vyjádření k žalobě předloženém podle čl. 135 odst. 1 navrhopvat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v bodě, který nebyl uveden v žalobě, a může uplatnit důvody neuvedené v žalobě.

Taková návrhová žádání a důvody uvedené ve vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě se stanou bezpředmětnými v případě zpětvzetí žaloby.

4. Odchylně od článku 122 se nepoužijí ustanovení o vydání rozsudku pro zmeškání, pokud se vedlejší účastník uvedený v odstavci 1 tohoto článku vyjádřil k žalobě stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě.

Článek 135

1. Úřad a jiní účastníci řízení před odvolacím senátem než žalobce předkládají vyjádření k žalobě ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby.

Na vyjádření k žalobě se použije článek 46.

2. Žaloba a vyjádření k žalobě mohou být doplněny replikou a duplikou účastníků řízení včetně vedlejších účastníků uvedených v čl. 134 odst. 1, pokud to předseda na základě žádosti obsahující odůvodnění předložené do dvou týdnů od doručení vyjádření k žalobě nebo repliky považuje za nezbytné a povolí takové doplnění, aby umožnil dotyčnému účastníkovi řízení hájit jeho názor.

Předseda určí lhůtu pro předložení těchto spisů účastníků řízení.

3. Aniž by tím bylo dotčeno výše uvedené, v případech uvedených v čl. 134 odst. 3 mohou ostatní účastníci řízení ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim bylo doručeno vyjádření k žalobě, předložit spis omezený na vyjádření k návrhovému žádání a důvodům předloženým poprvé ve vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě. Předseda může uvedenou lhůtu na základě žádosti dotyčného účastníka řízení obsahující odůvodnění prodloužit.

4. Spisy účastníků řízení nesmí změnit předmět řízení před odvolacím senátem.

Článek 135a

Po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 135 odst. 1, popřípadě v čl. 135 odst. 2 a 3, může Tribunál na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že žalobu projedná bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků předloží žádost uvádějící důvody, pro které si přeje být vyslechnut. Žádost musí být předložena ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení účastníku řízení. Tato lhůta může být předsedou prodloužena.

Článek 136

1. Je-li žaloba proti rozhodnutí odvolacího senátu úspěšná, Tribunál může rozhodnout, že Úřad ponese pouze vlastní náklady.

2. Nezbytné náklady vzniklé účastníkům řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem a náklady vynaložené za účelem předložení překladů spisů nebo jiných písemností do jednacího jazyka podle čl. 131 odst. 4 druhého pododstavce se považují za náklady, jejichž náhradu lze přiznat.

V případě předložení nesprávných překladů se použije čl. 87 odst. 3 druhý pododstavec.

HLAVA V
**KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI ROZHODNUTÍM SOUDU PRO
VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE**

Článek 136a

V případě kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu podle článků 9 a 10 přílohy statutu je jednacím jazykem jazyk, v němž bylo vydáno rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, proti němuž je opravný prostředek podán, aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 35 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 35 odst. 3 čtvrtého pododstavce tohoto řádu.

Článek 137

1. Kasační opravný prostředek se podává doručením návrhu kanceláři Tribunálu nebo Soudu pro veřejnou službu.
2. Kancelář Soudu pro veřejnou službu předá soudní spis prvního stupně a případně i kasační opravný prostředek neprodleně kanceláři Tribunálu.

Článek 138

1. Kasační opravný prostředek musí obsahovat:
 - a) jméno (název) a bydliště (sídlo) účastníka řízení, podávajícího kasační opravný prostředek, který se nazývá navrhovatelem;
 - b) označení dalších účastníků řízení před Soudem pro veřejnou službu;
 - c) dovolávané právní důvody a argumenty;
 - d) návrhové žádání.

Na kasační opravný prostředek se použijí článek 43 a čl. 44 odst. 2 a 3.

2. Rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, proti kterému je podán kasační opravný prostředek, musí být k tomuto opravnému prostředku přiloženo. Musí být uvedeno datum, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno navrhovateli.
3. Nesplňuje-li kasační opravný prostředek požadavky čl. 44 odst. 3 nebo odstavce 2 tohoto článku, použije se čl. 44 odst. 6.

Článek 139

1. Návrhové žádání v kasačním opravném prostředku musí směřovat k:
 - a) úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu;

- b) úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, s vyloučením jakéhokoliv nového žádání.
2. Kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Soudem pro veřejnou službu.

Článek 140

Kasační opravný prostředek se doručuje všem účastníkům řízení před Soudem pro veřejnou službu. Použije se článek 45.

Článek 141

1. Každý účastník řízení před Soudem pro veřejnou službu může ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku předložit kasační odpověď. Lhůta pro předložení odpovědi nemůže být prodloužena.

2. Kasační odpověď musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) předkladatele;
- b) den, kdy mu byl kasační opravný prostředek doručen;
- c) dovolávané právní důvody a argumenty;
- d) návrhové žádání.

Použijí se článek 43 a čl. 44 odst. 2 a 3.

Článek 142

1. Návrhové žádání v kasační odpovědi musí směřovat k:

- a) úplnému nebo částečnému zamítnutí kasačního opravného prostředku nebo úplnému či částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu;
- b) úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, s vyloučením jakéhokoliv nového žádání.

2. Kasační odpověď nesmí měnit předmět sporu před Soudem pro veřejnou službu.

Článek 143

1. Kasační opravný prostředek a kasační odpověď mohou být doplněny replikou a duplikou, pokud to předseda s ohledem na žádost předloženou v tomto smyslu navrhovatelem ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení kasační odpovědi považuje za nezbytné a výslovně povolí předložení repliky, jejímž účelem je umožnit navrhovateli hájit jeho názor nebo připravit rozhodnutí o opravném prostředku. Předseda stanoví lhůtu pro předložení repliky a při jejím doručení i lhůtu pro předložení dupliky.

2. Pokud návrhové žádání v kasační odpovědi směřuje k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu z důvodu, který nebyl uplatněn v kasačním opravném prostředku, může návrhvatel nebo jiný účastník řízení předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení dotyčné kasační odpovědi repliku, jež se omezí pouze na tento důvod. Na každý další doplňující spis účastníka předložený po této replice se použije odstavec 1.

Článek 144

S výhradou následujících ustanovení se na řízení před Tribunálem o kasačním opravném prostředku proti rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu použijí čl. 48 odst. 2, články 49 a 50, čl. 51 odst. 1, články 52, 55 až 64, 76a až 110, čl. 115 odst. 2 a 3 a články 116, 123 až 127 a 129.

Článek 145

Pokud je opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřijatelný nebo zjevně neopodstatněný, může Tribunál kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout.

Článek 146

Po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 141 odst. 1, případně v čl. 143 odst. 1 a 2, může Tribunál na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že projedná kasační opravný prostředek bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků předloží žádost uvádějící důvody, pro které si přeje být vyslechnut. Žádost musí být předložena ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení účastníku řízení. Tato lhůta může být předsedou prodloužena.

Článek 147

Zpráva uvedená v článku 52 se předkládá Tribunálu po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 141 odst. 1, případně v čl. 143 odst. 1 a 2 tohoto řádu. Nejsou-li uvedené spisy předloženy, použije se stejný postup po uplynutí lhůty stanovené pro jejich předložení.

Článek 148

Není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento opravný prostředek opodstatněný a Tribunál sám rozhodne ve věci, rozhodne i o nákladech řízení.

Článek 88 se použije pouze na kasační opravný prostředek podaný orgány.

Odchylně od čl. 87 odst. 2 může Tribunál v případě kasačních opravných prostředků podaných úředníky nebo jinými zaměstnanci orgánu rozhodnout podle zásad ekvity, že náklady řízení budou rozděleny mezi účastníky řízení.

V případě zpětvzetí kasačního opravného prostředku se použije čl. 87 odst. 5.

Článek 149

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení o kasačním opravném prostředku před Tribunálem musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce běžící od zveřejnění uvedeného v čl. 24 odst. 6.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 150

Tribunál může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním a též k předkládání spisů nebo písemných vyjádření účastníků řízení.

Článek 151

Tento jednací řád, který je závazný v jazycích uvedených v čl. 35 odst. 1, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po svém zveřejnění.